

**Yolun Başındakiler / Cemil Kavukçu /
Günüşiği Kitaplığı / 2013 / 156 s./ 12+**

Çağdaş Türk edebiyatının usta öykücüsü Cemil Kavukçu, Köprü Kitaplar Dizisi'yle genç okurlara sesleniyor. Yolun Başındakiler isimli romanıyla dizide yerini alan Kavukçu, bir solukta okunan ama ardında çok iz bırakan bir roman. İsmet, Hatice, Nigâr ve arkadaşları eşliğinde, gençlere biraz daha yakından bakıyoruz. Aynı mahallede büyümüş gençlerin yolları ve belki de ka-

derleri liseye başlarken ayrılıverir. İsmet ve onun gibi şanslı olan birkaç delikanlı liseye devam ederken bazıları ya çıraklık yapar, fabrikalarda çalışır hayata gereğinden erken atılırken bazıları da gelin edilecekleri günü

bekler. İsmet'in yaşadığı çevrede yadsınan bir durum değildir bu. Hatta kızlar okul yaşamının bittiğine sevinirler bile. Yaz tatilini sokakta darbuka çalıp "Artık okul yok, artık okul yok," diye göbek atarak karşılarlar. Ailesinin maddi olanakları yeterli olmadığı için İsmet'in ablası ortaokuldan sonra eğitimine devam edememiştir. Babası, İsmet için de çok gerekli görmese de annesi diretir. "Benim oğlum okuyacak!". İsmet, annesinin arka çıkması sonucu liseye başlar. Lise, bambaşka bir dünyadır. Artık oyun çağı bitmiş, gençleri hayata hazırlamak (!) için ardı arkası gelmez yasaklar başlamıştır. Geceleri sokağa çıkmak, okul şapkasını günlük giysilerle kullanmak ve daha niceleri... Okulun müdürü, müdür yardımcısı ve beden eğitimi dersi öğretmeni tüm öğrencilerin korkulu rüyası olmuştur. Neredeyse attıkları adımları bile kurala bağlayan bu sistemde çocukların nefes alabilmesi bile mucizedir. Özellikle de sınıf kapısındaki bir gözetleme deliği tüm çocukların hem korkulu rüyası olmuş hem tüm dikkatlerini çekmiştir. Çünkü hangi sebeple olursa olsun gözünü öğretmenden, kitaplardan ayırmak yasaktır. Hele o gözetleme deliğine doğru göz ucuyla bile bakmak... Ama bir gün o gözetleme deliğinden bir kuş giriverir sınıfa. Bir nefes gibi, özgürlük gibi, yaşam gibi... Roman, yasaklarla, ödev ve sorumluluklarla dolu, ödüllendirmeyi ise hiç düşünmeyen eğitim sisteminin gençleri nasıl soldurduğunu çok yalın bir dille anlatıyor. Okulun dışındaki hayat da aslında çok farklı değil gençler için. Eve para getirmek için yakın çevredeki bir esnafın yanına çırak verilen, fabrikalarda işçilik yaparak hayatı tanıyan gençler... Bir kuş kadar bile özgür olamayan, öyle veya böyle bir çarkın dişlileri arasında ezilip, kaybolan gençler. Neyse ki gençler de hep umut var. Umutlarını hiç yitirmiyorlar. İyi ki öyle...